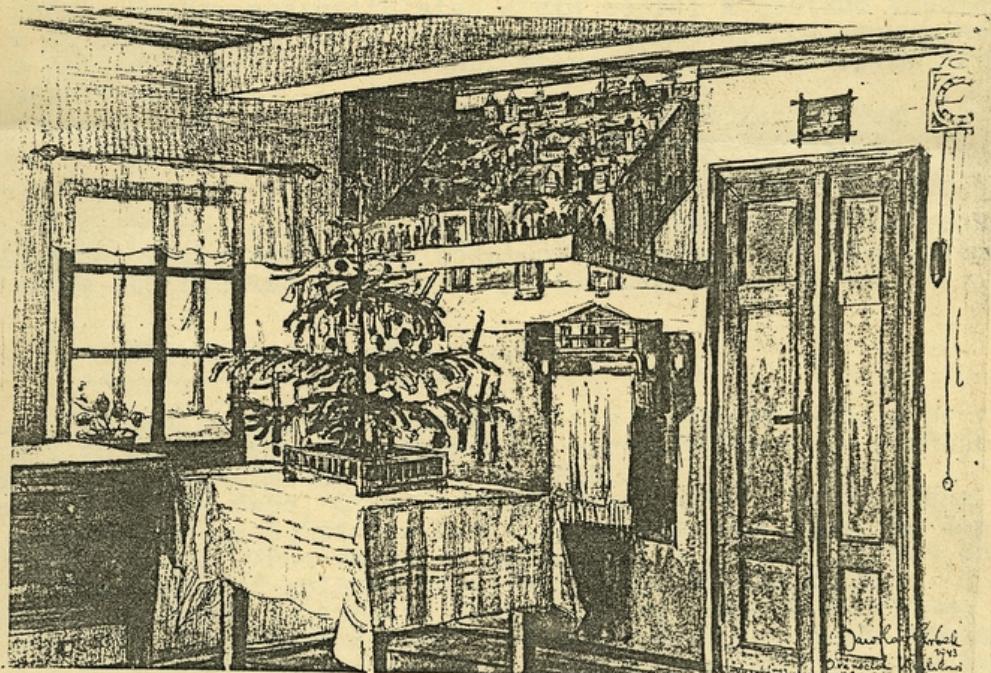

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Rolničky slyším poznova
zacinkat nad závějí
a vlahé kouzlo domova
cítím hrát nejtepleji

listopad - prosinec 1991

Jak já se kdysi těšil na prosinec

Závěje sněhu
na něž světlo lampy
kreslilo měkké pohyblivé stíny
voněly jehličím

A se srdcem až v hrdle
vcházel jsem stezkou dávno vyšlapanou
do země koled
důvěry
a lásky

/ V. Suchý " Poslouchejte " /

Vážení přátelé,

ne každý den prožije člověk v plné svěžestí a ne každý den je dnem svátečním. Svátky vánoční jsou však dny plné citových vztahů, dárků, rodinné pohody a Nový rok je u mnoha lidí dnem dobrých předsevzetí do dalších let. Aby to byla léta klidu, dobré pohody, vzájemného porozumění a hlavně pochopení, ze kterého je zcela zřejmé, že každá sebemenší pomoc tomu druhému nás všechny zbližuje. Každý víme, že dnů v roce máme 365 a všichni si přejeme je prožít v přátelství a dobré pohodě. Proto mi dovolte, abych Vám občanům a čtenářům našeho časopisu Větrník jménem svým, rady a jménem zastupitelstva města popřál k svátkům vánočním a do nového roku hodně zdraví, spokojenosti, rodinnou pohodu a splnění všech Vašich přání, které si přejete ve svém životě uskutečnit.

Jindřich Matura
starosta města

Podpisová akce - Na základě výzvy prezidenta Václava Havla se uskutečnila také u nás podpisová akce na MÚ a bylo shromážděno celkem 263 podpisů pro společný stát Čechů a Slováků.

Zprávy městského úřadu

Skelet S.1.2, cena objektu stále 4.000.000,-Kčs a po rozhodnutí rady byla vypsána odměna pro zprostředkovatele prodeje ve výši 200.000,-Kčs. Od minule se přihlásili tito zájemci : pan Stanislav Haas, Otta Pacholík, Pavel Kubín, Rezap Praha 6, jeden zájemce z Rokytnice nad Jiz. a posledním zájemcem z přihlášených je paní Trunečková ve spolupráci s polskou firmou za předpokladu umožnění splátek ve výši 1.000.000,-Kčs ročně. Stavbu je třeba zabezpečit pletivem, aby nedošlo k urazům. Konkretní podmínky a závazky budou dohodnuty na další schůzi rady a na základě tohoto jednání a vzájemné dohodě by měla být uzavřena smlouva.

Vodovod Rejdice- Vysoké- dokumentace dokončena, finanční prostředky závislé na odprodeji skeletu S 1.2. V roce 1992 by chtěly VAK Turnov zahájit výstavbu vodojemu na Rouních- hodnota díla cca 1.000.000,-Kčs. V případě menšího objemu finančních prostředků bude zahájena rekonstrukce vodovodních řádů ve městě. Jako jeden z prvních úseků bude vyměněno vodovodní potrubí po

místní komunikaci k Sebě 13, kde je třeba zároveň provést vyasfaltování této komunikace. V příštím roce, t.j. v roce 1992 bude zpracována dokumentace na rekonstrukci vodo-vodního řádu ve Vysokém, který projektuje ing. Skalský, Hradec Králové.

ČOV /čistička/- dokončení závislé na finančních prostředcích, proto rada celou záležitost důkladně projednala a požádala o pomoc MF ČR. Dále je třeba zajistit materiál před znehodnocením a odcizením.

Kanalizace- v letošním roce byla rozšířena kanalizační síť v zá kosteli a po státní silnici ke hřbitovu. Dále byla celá kanalizace propojena na ČOV u Tříče. Stavba kanalizační stoky si vyžádala finanční prostředky ve výši 669.776,-Kčs.

Přístavba tělocvičny- přístavbu dokončuje TJ dle svých možností.

Základní škola - v ZŠ došlo k celkové rekonstrukci a výměně ústředního topení, dále zde byly provedeny zednické, elektrikářské a malířské práce, které byly provedeny dle dohod a v časovém termínu. Město za tyto práce a materiál zaplatilo 596.512,-Kčs.

Opravy a údržba - byla provedena generální oprava altánku v parku, opravy a nátěry veřejného osvětlení, opravy místních komunikací, rozvod elektriky ve staré lékárně, vybudování sociálního zařízení na koupališti, nátěry střech a oken na ubytovně Nástějka, oprava kanalizačních vypustí ve městě a další běžná údržba a opravy budov a ostatních zařízení v majetku města.

Majetek města- město Vysoké vlastnilo a vlastní mnoho pozemků, lesů a budov. Proto jedním z hlavních úkolů rady je navrácení majetku městu, provést celkovou revizi a převody na list vlastnictví města. Dále je třeba také vrátit některý majetek vlastníkům na základě zákona o mimosoudních rehabilitacích a dalších platných zákonů pro vydání majetku bývalým majitelům. Město do současné doby na žádost jednotlivých občanů vrátilo cca 40 pozemků, 2 budovy a další 2 budovy jsou připraveny k předání.

Dům pečovatelské služby - DPS je v současné době předáván původnímu majiteli, ale rada se snaží na svých jednáních zachovat po dobu 10 let tento dům pro stejně účely jako dosavad. Dále byla projednána možnost vyváření obědů pro důchodce, zaměstnance a ostatní v mateřské škole, a to na základě zastavení provozu v závodě Seba 13. Myslím, že se nám podařilo plně nahradit vyváření za nižší cenu a velmi dobrou kvalitu. Vsoučasné době bude projednána možnost dopravy obědů i na jednotlivé vesnice, pokud starší občané v jednotlivých místech budou jevit o tuto službu zájem a najde se člověk, který bude ochoten za úplatu tyto obědy na určeném místě vydat nebo roznést po vesnici těm, kteří již nejsou schopni sami si oběd vyzvednout.

Prodejny - prodejna potravin ve Vysokém. Ne všichni občani jsou spokojeni s nabídkou potravinářského zboží v nákupním

středisku, ale nadávat po straně nám moc nepomůže. Proto je třeba zapsat svoje stížnosti do knihy přání a stížností a opis předat městskému úřadu, aby celou záležitost mohl společně s vedením Jednoty vyřešit. Mimo Sklenařice byla zajištěna pojízdná prodejna, která po uzavření prodejny ve Tříci zajistila služby i pro občany Tříce.

Benzinová stanice - minule jsme hovořili o výstavbě benzinové čerpací stanice. Město zařídí a uzavře kupní smlouvu k prodeji pozemku a po informacích od pana Peška byl proveden hydrogeologický průzkum, provádějí se odběry vzorků vody a v nejkratší době bude dokončena projektová dokumentace.

WC - na třetí schůzi zastupitelstva jsme hovořili o možnosti výstavby veřejných záchodků. Celkový záměr výstavby je projednán s firmou PŠP. Finanční prostředky pro tento záměr jsou zajištěny a veřejné záchodky po vzájemné dohodě by měly sloužit svému účelu na jaře 1992.

Ski klub- internát Seby 13 - rada projednala s vedením Seby možnost bezplatného převodu do vlastnictví města, po uzavření privatizačního projektu. Do této doby bude od 1.12.1991 uzavřena smlouva o pronájmu mezi ředitelstvím Seba Tanvald a městem, Uvažujeme částečně řešit problémy v bytové otázce, ale především chceme vytvořit možnost dalšího ubytování našich starších občanů a umožnit jim bydlení v našem městě, kde po celý život bydleli a jsou mezi námi zvyklí.

Vybíráni parkovného - ano - ne, proč zrovna ti, co to vybírají. Tak znějí dotazy některých občanů. S panem Vackem i panem Hnykem jsme uzavřeli dohodu, která stanoví odvod 50% ze zisku městu. Zatím nemám důvod je napomínat a zrušit dohodu na základě písemných stížností, poněvadž žádné nemám k dispozici. Finanční prostředky získané z parkovného jsou použity na nákup růží pro záhonky na náměstí, osázení květináčů, a myslíme, že tam právem patří. Čistý zisk 7.095,-Kčs.

Pekárna- v současné době Pekárny Jičín projednávají žádost pana Bartoníčka o navrácení majetku dle zákona o mimosoudních reabilitacích. V opačném případě bude objekt předán k privatizaci.

Skládka ve Sklenařicích - dokončuje se zpracování projektové dokumentace na rozšíření a současně ukončení a následnou rekultivaci skládky TKO. Plánovaný zisk v roce byl 940.000,-Kčs a příjem k 31.10.1991 činí 843.850,-Kčs, výdaje k 31.10.1991 činily 352.890,30Kčs.

Zásobování vodou - jak jistě víte, že v roce 1991 bylo málo srážek a přesto v našem městě nedocházelo k omezení odběru pitné vody jako v jiných letech. Jako důvod vědíme provedenou částečnou revizi některých řadů, provedení pěti větších oprav a z toho je zřejmé, že při provedení rekonstrukce a celkové výměny některého potrubí se situace dalekosáhle vylepší.

Předpoklad některých prací v roce 1992 - opravy střech a svodů, provedení nátěrů střešních krytin, oprava místních komunikací, vytvoření skladovacích míst pro TKO na vesnicích, ostatní větší akce jako asfaltování místních komunikací ke Tříci a ke Staré Vsi závisí na finančních prostředcích.

Rozpočet pro rok 1991 - 3,917.300 Kčs

čerpání k 31.10.1991 činí 3,300.896,19 Kčs

Daně a poplatky - upozorňuji některé naše občany a organizace na to, že nemají zaplacený dislokační poplatek, neodvádí poplatek z přechodného ubytování, neplatí poplatek z alkoholických nápojů a tabákových výrobků a z těchto důvodů dle platné vyhlášky o daních a poplatcích a zákona o obcích bude použito sankcí.

Jindřich Matura, starosta

Městský úřad Vysoké nad Jizerou bude přispívat na časopis Krkonoše 12.000,-Kčs ročně.

x-

Víte, co to je ÚPCHR ?

Je tomu už celých 11 let, kdy se do našeho městečka přistěhoval nový lékař MUDr. Karel DLÁBAL, který byl Překonkursním řízení jmenován primářem Ústavu plastické chirurgie ruky, nebo jak my nazýmáme "naši nemocnice".

Jak došlo k tomu, že přední a velice schopný chirurg přišel pracovat právě sem do Vysokého?

Vráťme se o nějaký ten " pátek" zpět. Jako čerstvě promovaný vojenský lékař nastoupil Dr.Dlabal na lékařskou fakultu katedry anatomie u prof. Hromady v Hradci Králové. Získal zde značné znalosti teoretické a přešel pak jako vojenský chirurg na Slovensko, kde 6 let pracoval v Ružomberoku, absolvoval atestace I.a II. stupně a jako už zkušený se vrátil zpět do Hradce Králové, kde působil až do r.1980. Jeho představeným byl prof.Procházka, který záhy rozpoznal jeho schopnosti v jemné chirurgické práci a přiměl ho, aby se věnoval plastické chirurgii, v níž získal další specializaci v r.1967.

Po r.1970 patřil však Dr.Dlabal do skupiny lékařů, kteří nebyli uznáni vhodnými pro totalitní režim, bylo jim bránilo ve vědecké práci a získání vědeckých hodnotí. Prostě stáli zcela stranou. A tak uvezáviděná politická situace na klinice a zalíbení v chirurgii ruky podnítily Dr. Dlabala zúčastnit se konkursu pro Vysoké.

Je tedy již 11 let vysockým občanem, pracuje v městském zastupitelstvu a konečně bylo napraveno i bezpréví z let totality. Začátkem r. 1990 byl pan primář konečně rehabilitován a bylo mu umožněno, aby se habilitoval. Ve své habilitační práci popsal a dokumentoval svoji originální operaci týkající se obrny palce při těžkých urazech ruky. Odborníci v plastické chirurgii si této metody velice cení a stala se velkým přínosem v operativě ruky. Svou práci obhájil Dr. Dlabal v září tohoto roku a 13.prosince byl v Karolinu v Praze slavnostně jmenován docentem plastické chirurgie.

11 let je dlouhá doba a mnoho se za ten čas v nemocnici změnilo. Vytčeným cílem, o nejž pan primář s celým kolektivem usilovně bojuje, je zařazení ústavu přímo pod správu ministerstva zdravotnictví. Toto zařazení je i uzákoněno v nové soustavě zdravotnictví, protože ústav patří mezi specialisované léčebné ústavy ;.

se širokou republikovou působností. Dokladem toho je i to, že z oblasti semilského okresu léčí z celkového počtu asi 12% pacientů. Oprávněným zařazením přímo pod ministerstvo by mohl být zajišťován potřebnými přístroji, které dosud získával jen dary na př. z Crystalexu Harrachov atd., nástroji a materiálem nutným k specialisované operativě, včetně zajištění počítacem, a moderním zařízením nutným pro řízení. Je nutné i rozšířit dotacemi personálními pro zajištění anesteziologa, laborantky, dokumentaristy, a v neposlední řadě zajistit i hmotně i personálně rozšíření operativy o mikrochirurgii.

V současné době je totiž ústav dosud zařazen mezi zdravotnická zařízení I. typu, tedy pejsekerního, okresního zařízení, zatímco poskytuje výkony na úrovni fakultní. Toto dosavadní zneuznávání je ještě z doby totalitní a "boj" o zlepšení postavení ústavu trvá již více než 8 let.

Podívejme se nyní na ústav z jiné stránky, co se všechno změnilo, zlepšilo, postavilo. Přístavba nového oddělení, zisk 25 lůžek, nové rehabilitační prostory, příchod nových lékařů, zvýšení počtu operačních výkonů. V rámci přístavby se provedla i generální oprava budovy B. Dnes je tedy 75 lůžek, průměrný počet operací za rok 1 200, 1 600 hospitalizovaných pacientů, stovky ambulatně ošetřených i vyšetřených. V páteční ambulanci bývá 60 - 100 pacientů.

Ústav má dnes :

1 primáře
1 vrchní + 21 zdravotních sester
5 zaměstnanců
3 muži v udržbě
1 správce a 2 sily v kanceláři
6 osob tvoří pomocný personál
1 vykonává náhradní vojenskou službu

Co všechno se v "naší nemocnici" léčí: úrazy, vrozené vad/ ty jsou ale placenou službou, tzn., že si tito pacienti hradí pobyt i operaci podle stanovených předpisů, 10% úrazů a vad jsou u dětí od nejútlejšího věku. Velkým kladem je, že matky mají s nemocnými dětmi být přímo v nemocnici.

Z cizích zemí byly pouřazové zákroky prováděny především pacientům z arabských zemí a Bulharska, kosmetické operace občanů Rakouska, BRD a celé řadě pacientů z USA, tj. většinou krajany, bývalým československým občanům. Léčení jsou i cizinci, kteří utrpí úraz na našem území. Pacienti jsou spokojeni s výkony, se vzornou až příkladnou čistotou, s výbornou chutnou a pestrou kuchyní.

Z celé republiky přicházejí stážisté, tj. lékaři, kteří se zde 4 měsíc zdokonalují v plastické chirurgii. Ročně je jich kolem 15, ale zájem je daleko větší než možnosti. Nyní začíná i školení rehabilitačních pracovnic, trvá 14 dní a vytváří se spolupráce v rámci republiky. Školení vede paní Konířová.

Pavilon v parku slouží jako ubytovna pro stážisty a svobodárna pro zdravotní sestry, v přízemí je dílna. Kolem celého ústavu je krásný park, bohužel bez zahradníka, udržovaný jen dobrovolnou prací všech zaměstnanců.

Ze všeho toho je patrné, že ani nejschopnější lékař by nemohl pracovat a vytvářet takové hodnoty sám. A pan primář Dlatal má štěstí, že má takový báječný, pracovitý a schopný kolektiv, jak mezi lékaři, tak ve všech profesích ústavu.

Přejeme tedy našemu panu primáři úspěch, který si svou celoživotní prací zasloužil, a celému kolektivu ústavu blaho- přejeme k výsledkům i uznáním.

Zpracovala Lud. Hnyková

Předvánoční rozjímání.

Když se začnou objevovat první světýlka ve vánočních výlohách, první stromečky, lákající svou vůni k nákupu dárků a všech věcí potřebných k témuž největším svátkům v roce, v mému nitru začne bolet vzpomínka. Já vím, mnozí to těžko chápou. Ale v r. 1949 nám 3. prosince zemřela maminka ... Zůstaly jsme tři děti a velmi smutný táta. Napsala jsem v té době snad první smutnou básničku, nebudu ji uvádět celou, ale pro orientaci stačí poslední veršík:

Proč umřelas nám,
mamínko naše zlatá,
proč s námi zůstal

jen náš smutný táta?

Jen nás smutný tata !
První vánoce jsme prožívali u babičky v Havírně. Mně babička
oblékla za "Ježíška" a nakazovala mi, abych našeho pětiletého Pepíč-
ka od maminky pozdravovala. Úkol to byl těžký, přetěžký. Ale věřili
jsme, že maminka se dostala do nebe, a tak jsem svou úlohu musela
statečně zahrát. Rok uběhl jako voda a naše třídní paní učitelká s ná-
mi začala nacičkovat hru Marie Majerové "Robinsonka". Pamatují se,
že za mnou přišla a tak, mezi čtyřma očima, se mě ptala, jestli bych
zahrála Blaženu Borovou - "Robinsonku". Už tenkrát jsem měla divadlo
moc ráda, a tak jsem radostně souhlasila. Moje sestra Miládka, hrála
moji kamarádku Maďu, Hanka Knopová zpěvačku Lelkovou, Liduška Jónová
paní Toničku ... Bylo z toho velmi pěkné představení, na které se
přijela podívat sama paní spisovatelka Majerová s filmovým režisérem
panem Wassermanem. Byli moc spokojeni a já jsem tenkrát dostala od
paní spisovatelky krásnou knížku.

Ale pro mně to mělo ještě další význam. Učila jsem se pilně roli, chodila do zkoušek a tato zaneprázdněnost mi nedovolila, abych taklik vzpomínala na 3. prosinec r. 1949. Byl to takový léčivý balsám na poraněnou dušičku, 14 letého děvčete. Od toho roku jsem vždy velice toužila hrát na vánoce divadlo. Když jsem měla malé děti, tak jsem divadlo moc nehrála a nakonec víme, že pokud se nám děti batolí pod nohama, žádné odreagování nepotřebujeme, děti samy nás zaměstnají a pokud se jim chystají vánoční dny, plné pohody, není na nastalgické vzpomínání čas. V den úmrtí se u nás rozsvítila svíce a večer se v tichosti posedělo. Ale pak byl zase kolotoč.

Od r. 1968 se mé přání naplnovalo. Téměř na každé vánoce jsme zahráli divadlo, většinou dokonce premiéru. A tak se u mně chystání na vánoce zasnoubilo se zkouškami v divadle, eventuelně s přípravou kostýmu a pod. A loni, loni bylo to chystání opravdu radostné. Pan režisér Karel Palouš mi svěřil roli anjela Gabriela, krásnou ... A tak jsem šila šaty, příšívala zlaté hvězdy a obšívala křídla. A mezi tím dlouhá řada zkoušek, plných tvůrčího nadšení. Letos budeme "Betlémskou hvězdu" hrát zase. Už dnes se těším, už dnes děkuji za ty léčivé obklady, které nedovolují jitřit vzpomínku, která tu samozřejmě stále je, na maminku se přece nezapomene nikdy, ale tyhle krásné starosti kolem divadla nám mnohým pomáhají hojit tyto "dlouhodobé rány". A závěrem mám jedno přání - kéž anjelovým Gloria vstupuje mezi lidé pochopení, klid a lásku.

Slávka Hubáčíková-Fučíková

Předvánoční čas, dočkali jsme zas ...

O vánočních lidových zvytcích u nás v Krkonoších a na Vyšocku bylo už mnokrát psáno. V našem kraji se slavily vánoce ze všech svátků nejvíce, protože byl na to čas. Kolem chalupy nebylo dohromady co dělat, a tak se mohlo vymejšlet co kalýho a pěknýho udělat na ty hody. Večery byly dlouhé, světla málo, ale všichni k sobě měli blíz. Při vší bídě a starostech byla pohoda, která nám dnes tolik schází. Kromě vyřezávání a malování papírových dáků do betléma, který býval v každé chalupě, se také sháněla "forota" na štědrounice. Bylo to tak, jak se zpívá v jedné naší koledě: "Před vánoci jeden tejden nebylo ani jeden den, by nebylo shánění a do města běhání ..."

Naše generace to měla s tím sháněním jednodušší, ale když se zadělávalo z většího množství mouky, s pečením doma už byla starost a obnášelo to více hodin. Pece v našich domácnostech nebyly a v chalupách je rozbořili.

Povím vám, co se mi přihodilo v padesátých letech, kdy ve Vysokém stále fungovala v Zá kostelí pekárna. Mistroval tam Áda Novák a pekl František Fišera. Po dohodě s Františkem jsem mohla své těsto na štědrounice tajně v jedenáct večer /neboť se to nesmělo/ dovést na sánkách ve škopku do pekárny. Nemyslete, nebyla jsem sama, kdo takto chodil tajně do pekárny, bylo nás mnoho. A ráno zase asi v pět hodin znova tajně do pekárny přijít pro upečené.

Vzpomínám, jak jsem jednou v tu večerní hodinu pospíchala s těstem přikrytým utěrkou a posazeným na sánkách. Málem jsem utíkala přes náměstí, abych nikoho nepotkala. Už abych byla v pekárně! Na silnici byl takový polorozbředlý špinavý sníh, ale cesty se tenkrát ještě nesypaly. Zato tam občas zanechal kůň svou hrědou nadílku. Ležela tenkrát právě uprostřed rynku a zrovna pod lampou. Jak tak utíkám, táhnouc za sebou sánky v tom rozváchaném sněhu, cítím, že jsou najednou lehké. Otočím se - o, hrůzo! Škopek dnem vzhůru a těsto na zemi! Spadlo zrouna do toho ... koňského trusu! Štěstí, že bylo přikryté utěrkou, která zabránila katastrofě. A já ten strach, abych nikoho nepotkala, že jedu s těstem do pekárny! Ještě, že těsto na štědrounice bývá tužší, tak to dobře dopadlo. A ráno, raníčko jsem přinesla domů sedm krásně upečených a po staročesku upletených štědrounic!

Jeden lidový předvánoční zvyk patříval do Tříče a dost dlouho se tam udržoval. Byl to "brusař" - slaměný panák oblečený jako mužská osoba a 23. prosince, kdy se nejvíce fofrovalo se zaděláváním na štědrounice a pak pečením, býval postrachem hospodyn. Brusář totiž měl v kapse kabátu zastrčené dlouhé "říkání", co se za rok ve vsi přihodilo. Dnes bychom řekli, že "drby" a možná by z toho byly i soudy. Ale tenkrát to patřilo k vánocům. Ten, kdo brusáře tajně stavěl do síně nebo sednice, musel si vyčíhnout chvilku, aby ho nikdo neviděl a bylo to právě, když kynulo těsto. Každý byl zvědavý, jaké povídání má brusář v kapse, a než to všecko přečetl, štědrounice překynuly nebo se stal s těstem jiný malér a pak se při pečení udělal "brus" - ta neblahá sraženina na spodku štědrounice.

Takovým vysockým "brusářem" ve smyslu "říkání" za celý rok býval můj otec Josef Mařatka, který zapisoval příhody v našem městě a c mikulášských a silvestrovských večerech v sokolovně je veršované se zpěvem "servíroval" přítomným. Partnerem býval jeho přítel Prokop Hásek, dokud neodešel do Prahy. Vystřídal ho učitel

Karel Číbák. Na "vysočákovinu", jak tomu povídání říkali, se všichni těšili a byli zvědaví, kdo bude na mušce. Nepamatují se, že by se někdy někdo urazil a všichni se bavili. "Vysočákovina" bývala zpívána vždycky na melodii některé známé písni. Jeden krátký úryvek si pamatuji. Zpívalo se tam o tom, že u Bartoňíčků - povozníků mají nové nákladní auto, které při jedné jízdě k továrně na náledí dostalo smyk a sjelo do příkopu. Otec to hned využil do "vysočákoviny", že se zapomnělo, že auto jezdí na benzín a ne na oves jako jejich koně. A tak zpíval: "a když jeli ku fabrice po terénu hladkém, voves začal učinkovat, souták hodil zadkem...."

V ten čas před mikulášskou zábavou se ztrácívaly řemeslníkům drobné předměty, které jim pak Mikuláš v sokolovně vdárkovém balení nadělil.

Jindy zase otec s učitelem Číhalem se představovali jako malíři a příhody ukazovali namalované jako kramářské písň. Obrázky maloval Olda Vodseďálek. Oba zmínění zpívali: "Jak figury ukazují, umělci se představují: kantor Carlo Czihalinsky - Josip Kniho-Pivovinsky". Vzpomínám, když ještě s otcem vystupoval Prokop Hlisek, že se jmenoval Procopio Hascorando. A věřte nebo ne - jednou od nás s tímto jménem dostal do Prahy dopis, který byl doručen do správné schránky.

Jednou se také zpívala "vysočákovina" na písceň" byla noc krásná májová .." Byla na flešinetu, který si otec od flašinetáře vypůjčil a dotře zaplatil "ušlý zisk". To bylo v tom roce, kdy učitel Vojta Lavický chtěl dělat na hřišti sokolovny kluziště. A těm vysockým "brusařům" se to hodilo, protože to nedopadlo. Na mikulášské flašinetář zpíval: " byla noc krásná mrazivá, Vojta se do ní tiše nes, sokolníčka steh s postele: pojď, led se bude tvořit dnes! - Celou noc tajně kropili a netušili zradu. Do rána byla voda pryč, po ledu ani smradul!"

Ten rok na podzim byly ořezány všecky kaštany v aleji ke hřbitovu. Zbyly z nich jen pahýly a kde kdo nad tím naříkal a huboval. Byl tím tenkrát pověřen Jan Horáček - zahradník Dr.K. Kramáře / jeho syn má v parku pomník/. Udělal-li to Horáček dobře nebo ne, ukázalo se až po letech. Stromům to prospělo. Ale v ten čas "pahýlů" bylo pobouření, a tak se ve "vysočákovině" mimo jiné zpívalo: "... a kdyby hořel Havlíček, kドovi, co by se stalo, snad by ho náký nemehlo hned taky vořezalo ...".

Mnoho, mnoho takových legrací už zapomenutých se připravovalo před vánoči - a ne jen "jeden tejdí".

A tak, mili dávní "bruseří", vaše "říkání" by dnes asi obstaralo jen anonymní a tajně vytažené z vaší hluboké a zavřené kapsy.

Veselé vánocet!

Jiřina Řouhalíková

P o d ě k o v á n ī

Rada starších církve československé husitské spolu s farním úřadem ve Vysokém nad Jizerou děkuje srdečně panu starostovi a městskému zastupitelstvu ve Vysokém/Jiz. za bezplatné zapůjčení ležení na opravu věže našeho sboru.

Zároveň děkujeme všem, kteří jste jakoukoliv pomocí i finanční pomáhali a pomáháte při opravách sboru.

Máme z toho velikou radost, že opravy sboru společnou pomocí dokážeme uskutečňovat.

Vážíme si díla našich předků, vzpomínáme a děkujeme za jejich křesťanskou "Lásku, Víru i Naději" a též i za to, že tyto krásné hodnoty můžeme přijímat a předávat i generacím budoucím.

Bohoslužby o vánočních svátcích se budou konat:

Na shledanou se těší rádě starších a sestra fanářka.

Vážení čtenáři -

chtěli bychom, aby toto předvánoční číslo Větrníku vyznělo optimisticky. To je obtížné za situace, kdy se z domova i ze světa na nás hrnou většinou neblahé zprávy. Vítáme každou jiskřičku naděje, že se vše časem přečejen změní k lepšímu. Proto jsme si pro jeho povzbudivý závěr dovolili pro Vás přetisknou hodnocení prvních tří let naší republiky po první světové válce významným českým historikem profesorem Josefem Pekařem. Uveřejnily je pod názvem " Optimistická podobnost s počátkem vzniku ČSR". Pojizerské listy 27.11.1.r.

"Mravní stav společnosti utrpěl válkou v celém světě: provětšinou nebyly ušetřeny ani počátky českého státu. Chuť k práci většinou poklesla, takže pracovní výkon se zmenšil povážlivě, sklon ke krádeži nebo podvodnému obohacení se vzmohl, výtržnosti, neodívodněné stávky, štvavé demagogické psaní tisku, podvracení autority úřední a státní - vše to jevílo se i u nás rozličným způsobem. Dnes lze pozorovat, jak vrací se rozvaha a namnoze i smysl pro moudrou zdrženlivost a jak začíná ujímat se slova rozum tam, kde dřív vládla hlavně náruživost. Třeba důvěrovati a pomáhati, aby tento návrat k práci, zodpovědnosti a rozvaze sílil a pokračoval: jen tak bude možno upevniti a zachovati nenadálý, veliký dar, jejž naší generaci přinesl osud a proměnit ji opravdu v štěstí české samostatnosti" Josef Pekař "Dějiny československé pro nejvyšší třídy škol středních", vyd. 1921, kapitola: "První tři léta republiky československé".

Přejeme Vám i sobě, aby optimistický závěr profesora Pekaře z roku 1921 platil i pro rok 1992, který bude třetím rokem nové cesty k demokracii.

Redakce

Počasí ve Vysokém nad Jizerou v listopadu 1991

Nejvyšší teplota $7,8^{\circ}\text{C}$. Nejnižší teplota $-4,8^{\circ}\text{C}$. Průměrná denní teplota $1,1^{\circ}\text{C}$, loni $2,0^{\circ}\text{C}$. Celkové množství srážek za listopad

78,7 mm. Počet dní se srážkami 21, z toho 10 dní se sněžením. Nejvíce srážek za jeden den 30,7 mm dne 7.XI. Souvislá sněhová pokrývka ráno v 7 hodin 12 dní. Nejvyšší sněhová pokrývka 11 cm dne 12.XI. Celkem v listopadu napadalo 25 cm sněhu. Počet dní s výskytem mlhy 16. S celodenním mrazem 2 dny. Se silným nárazovým větrem 6 dní. Slunce svítilo celkem 34 hodin. Průměrná denní relativní vlhkost vzduchu 91%.

Průměrné teploty Srážky Slun.svit. RV Sněhová pokr.v7hod.

I. dekáda	0,9°C	54,2 mm	12 hodin	92%	3 dny ú - 1 cm
II.dekáda	0,7°C	24,4 mm	6 hodin	93%	6 dní 2-11-2cm
III.dekáda	1,7°C	0,1 mm	16 hodin	37%	3 dny 2 cm

V porovnání s dlouhodobým průměrem byl letošní listopad teplotně podnormální o 0,6°C s srážkově nadnormální o 14 mm. Až do 20.XI. převládalo studené, větrné, vlhké, mlhevé počasí s vydatnými srážkami. Ve třinácti dnech se slunce vůbec neukázalo.

Poslední třetina měsíce byla pod vlivem výrazné inverze a vystřídala všechny typické jevy; teplo, střídavě mlhy - slunečno, nepatrné mrholení, slabé východní prouďení nebo klid.

Karel Petruška

SPOLEČENSKÁ KRONIKA :

Narození :

2.11.1991 se narodil manželům Jiřímu a Věře Macháčkovým syn Martin

11.11.1991 se narodila manželům Lubošovi a Miroslavě Balatkovým z Helkovic dcera Simona

Rodičům přejeme, aby jim děti vyrůstely ve zdraví a ke spokojenosti

Svatby :

V obřadní síni MÚ ve Vysokém nad Jizerou uzavřeli manželství

16.11.1991 Pěvuš Kotyk a Soňa Feixová, oba ze Smržovky

14.12.1991 Ing. Marcela Kučerová z Vysokého/Jiz.
a Josef Škoda z Jablonce/Jiz.

Na společné cestě přejeme hodně štěstí

Jubilejní svatby :

8.11. oslavili manželé pan Valter Tichý a paní Vilemína Tichá z Vysokého nad Jiz. zlatou svatbu- 50 let společného života.

Srdceň blehopřejeme a do delších let
přejeme pevné zdraví

Životní jubilea :

Tříč : 1.11. oslavil pan Josef Grosmann 86 let
2.11. oslavil pan ing. Antonín Vodseďálek 86 let
9.11. oslavil pan Jaroslav Chmelík 77 let
1.12. oslavila paní Ludmila Steinerová 79 let
7.12. oslavila paní Božena Kučerová 81 let
18.12. oslavil pan Oldřich Barton 81 let

Stará Ves : 17.12. oslavila paní Anna Babcová 75 let

Sklenařice : 2.11. oslavila paní Božena Melichová 88 let
16.11. oslavila paní Vlasta Nešková 83 let
17.11. oslavil pan František Vaček 86 let

Vysoké/Jiz. 5.11. oslavila paní Anna Holá 88 let
10.11. oslavila paní Libuše Votočková 79 let
13.11. oslavila paní Leopoldína Vítamvásová 92 let
26.11. oslavil pan Karel Berká 84 let
11.11. oslavil pan Stanislav Haas 77 let
27.11. oslavila paní Marie Svatá 80 let
13.12. oslavil pan Rudolf Smola 85 let
13.12. oslavil pan Václav Fohl 75 let
17.12. oslavila paní Marie Patočková 78 let
20.12. oslaví paní Kristýna Marková v Chebu 90 let
23.12. oslaví paní Anna Dvořáková 80 let
29.12. oslaví paní Marie Řehořková 78 let
30.12. oslaví pan Miloslav Chvalina 84 let

Do dalšího života přejeme dobrou pohodu
a pevné zdraví

Úmrtí :

27.11.1991 zemřel pan Václav Nečásek z Vysokého/J. ve věku 71 let
28.11.1991 zemřela paní Marie Dufková z Vysokého/J. ve věku 83 let
7.12.1991 zemřel pan Štěpán Buchar z Vysokého/J. ve věku 83 let
10.10.1991 zemřel v Plzni ve věku 88 let pan Bohuslav Daniček,
vysocký rodák.

Čest jejich památce !

Vážení čtenáři, přikládáme složenku za rok 1991 a prosíme vás,
abyste úhradu zaslali nejpozději během ledna. Složenku na předplatné
pro rok 1992 zašleme začátkem druhého pololetí. Děkujeme za vaši
přízeň a doufáme, že i příští rok budete s naším časopisem spoko-
jeni. Prosíme ještě, omluvte nepravidelnost v dodávání časopisu,
byla zaviněna technickými problémy.

Redakce

Zpravodaj MÚ Vysoké/Jiz.-Větrník č.11-12, za vedoucí redaktorku
- Redakce Větrníku, náklad výtisků 400 ks- obsah 12 stran, cena
Kčs 4,- Příspěvky a informace posílejte nejpozději do 15. každého
měsíce na adresu: Městský úřad - Větrník 512 11 Vysoké nad Jizerou